

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ایجاد خلل در ادای اعمال و عبادات رضانی به بهانه کرونا

(ترجمه)

امسال، ماه رمضان به گونه‌ای فرا نرسید که ما به استقبال نمودن از آن عادت نموده بودیم! مسلمان‌ها باید در این فضای اندوهگین بسیار متوجه باشند، زیرا مردمانی وجود دارند که نمی‌خواهند مسلمانان از خیر این ماه خیر و برکت مستفید شوند! آن‌ها تلاش می‌ورزند تا چهره محبوب/مأنوس عبادت این ماه را تغییر دهند و می‌خواهند مظاهر عبادت عمومی جمعی را بی‌رونق سازند! وزارت‌های امور دینی/ارشاد حج و اوقاف به دستور حکومت‌ها در سرزمین‌های مختلف مسلمانان فتوای دست خورده‌ای خودشان را صادر می‌نمایند؛ علاوه بر این که بستن مساجد را ادامه می‌دهند، مانع برپایی نماز جماعت در مساجد می‌شوند! نمازهای جمعه را قبل از همه معطل ساختند... نماز تراویح را منع نمودند که در ماه مبارک رمضان مسجدهای بزرگ ضیقی می‌کرد و صف‌های نمازگذاران به بیرون از مساجد امتداد می‌یافت و راه‌های اطراف مساجد مسدود می‌گردید! اعتکاف و تمامی انواع فعالیت‌های افطار جمعی را ممنوع ساختند و ادای عمره‌ی ویژه رمضان را منع نمودند که مسلمانان به ادای آن اهتمام و اشتیاق شدید داشتند و تعداد عمره‌کنندگان بیشتر از تعداد حجاج می‌شد! به دلیل حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم:

«فَإِنَّ عُمْرَةَ فِيهِ تَعْدِلُ حَجَّةً مَعِي»

ترجمه: عمره در ماه رمضان مساوی است با ادای حج همراه من.

بلکه افزون بر این، مطبوعات ردالت پیشه می‌آیند و در مورد فرضیت روزه جنجالی را ایجاد می‌کنند؛ مبنی بر این که آیا برای مسلمان جائز است که به دلیل ویروس کرونا روزه‌ی خود را بخورد؟ آنان حفظ جان‌ها و نگهداری از خود را بر ادای عبادات مقدم می‌دانند... و این چنین کسانی که خیر مسلمانان را نمی‌خواهند، در پی این هستند که از رمضان صفت عبادت جمعی را دور نمایند و در عوض آن در خانه ماندن و تسلیم شدن به سریال‌های مزخرف را بدیل ارابه می‌کنند! هنرمندان مرد و هنرمندان زن را ستاره‌های این ماه مبارک قرار داده‌اند و این ممانعت و جلوگیری از قوانین دولت سرچشمه می‌گیرد و صفت لازمی بودن را داراست...

بدون شک کسانی که اختیار مسلمانان در دستان شان قرار دارد و دستورهایی را مبنی بر ممانعت و بازداشتن از مساجد صادر می‌کنند، همیشه خلاف جهت شریعت الله -سبحانه و تعالی- در حرکت هستند. پیدایش این ویروس برای شان یگانه فرصتی بود که می‌توانستند چنین تصامیمی را تطبیق نمایند؛ طوری که هر مظهري از مظاهر وحدت و یکپارچگی مسلمانان خواب را از چشمان شان می‌ربود و نمی‌توانستند در مقابل وحدت مسلمانان کاری کنند؛ زیرا چنین موارد حقیقت‌شان را برملا می‌ساخت. تلاش می‌کردند که با تولد مهتاب رمضان هر سال بازی کنند تا این که مانع مسلمانان شوند که در یک روز، روزه و در یک روز عید داشته باشند... ما برای مسلمانان تذکر می‌دهیم که دین‌شان دین امت است؛ نه دین افراد، دین وحدت/یکپارچگی است؛ نه اختلاف و دین دولتی و دین قانون اساسی و قوانینی است که جواز ندارد به عبادات و اخلاقیات منحصر گردند....

باید مسلمانان به طور کامل درک کنند که حکام شان گرگ‌ها هستند، به هر جا که آنان را بفرستند، خیری در پی ندارند. مصیبتی هم چون کرونا در عهد سیدمان حضرت عمر ابن الخطاب خلیفه راشد، نیز پدید آمده بود؛ او و بزرگان اصحاب کرام با آن مصیبت برخورد ایمانی نمودند و پایند به احکام شرعی در حالت قرنطینه بودند... و آن مصیبت اصحاب را از برپایی شعائر عبادات از جمله جهاد باز نداشت و امور را به طوری پیش بردند که مخالف احکام شریعت نبود...

باید مسلمانان اختیارشان را در دستان خودشان بگیرند؛ طوری که در مقابل مرض محتاط باشند؛ اما بدون این که عبادات را معطل سازند یا در ادای آن خللی ایجاد نمایند. اگر مرض نیازهایی داشت، بدون شک هر نیاز اندازه و مقداری دارد. پس نباید همه قید باشند و در عین حال نباید همه به طور کامل آزاد باشند... و ایفای این نقش توسط علمای ربانی صورت می‌گیرد؛ نه توسط علمای رسمی و علمای درباری...

برگرفته از مجله الوعی - شماره 404

رمضان 1441 هـ.ق

می 2020 م

مترجم: حمزه "پارسا"